

אזעקת אמת!

דברים היוצאים מן הלב
עובדות, נתונים ופרקי הסברה
לחשיפת תעמולת השקר המכרסמת בתוכנו
ולהעמדת האמת במלוא בהירותה

יוצא לאור על ידי אברכים כואבים, נאמני תנועת ש"ס הקדושה
החרדים לעתיד עולם התורה והשיבות

חשוון תשפ"ז

פתח דבר

יום שלישי, כ"ה בתשרי ה'תשפ"ז.

כותרות העיתונות: "היועצת המשפטית לממשלה הורתה לצה"ל לשוב בהקדם לבצע מעצרים יזומים של בני ישיבות עריקים. העובדה כי מזה זמן לא מבוטל לא מתבצעת פעילות יזומה מול משתמטים ועריקים, לרבות מעצרים, אינה הולמת את צרכי הביטחון", כתבה במסמך רשמי שנשלח מלשכתה באותו יום.

בלתי נתפס!

שלושה שבועות לפני הבחירות, בכירת מערכת המשפט מבצעת התערבות פוליטית גסה ובוטה במערכת הבחירות, תוך שימוש במשטרה הצבאית, לזרוע כאוס בציבור החרדי ולהחזיר את נושא הגיוס לשיח התקשורתי – הכל במטרה לסייע לגוש השמאל בבחירות. ההנחיה כמובן בוצעה במהירות: גל המעצרים, שפסק בתקופת החגים, חזר במלוא העוצמה, וסיפק לכלי התקשורת ולשמאל את ליטרת הדם שביקשו.

ואז, כשהמעצרים בוצעו ביד אלימה, וההפגנות הוכרזו, נכנסו לתמונה אנשי הקמפיין של השמאל, העומדים מאחורי מפלגות הקש החרדיות הקיצוניות, ופעלו כמכונה מיומנת. משרוקיות ממותגות בכיתוב "החוטפים באים" חולקו למפגינים חוסמי הכבישים, ולצידן שלטי ענק מעוצבים ומושקעים עם הכותרת: "איפה הח"כים החרדיים?".

התמונות הכואבות של שוטרים אלימים הגוררים בני ישיבות בציציותיהם הופצו לכל עבר והעצימו את שטיפת המוח המכוונת לצעירים שלנו: כאילו שלוחי דרבנן המסורים שלנו "אדישים" לגורלם של בני הישיבות העצורים; כאילו ההנהגה הרוחנית שלנו כשלה, רח"ל. הכול חלק מקמפיין ענק ומתוזמר שנועד לדכא את ההצבעה ולהחליש את הקול החרדי בבחירות.

זה העולם הציני והנבזי שבתוכו אנו חיים. אותה יועמ"שית שמיהרה להוריד את השאלטר על כנס הזיכרון הממלכתי למרן רבנו עובדיה יוסף זיע"א, בנימוק שהוא יסייע פוליטית לתנועת ש"ס, רותמת יחד עם אנשיה את כל

הממסד המשפטי והצבאי להפלת ממשלת הימין. בני הישיבות הקדושות שלנו וכלל הציבור החרדי משמשים בידיהם כבובות על חוט בהצגה הגדולה והנבזית שלהם.

זה לא התחיל היום.

מאז הטבח הנורא בשמחת תורה והמלחמה הקשה שבאה בעקבותיו, זיהו בשמאל את "הבטן הרכה" של ממשלת נתניהו - החרדים. גיוס המילואים הנרחב ונפילתם של חיילים רבים הי"ד שימשו בידיהם חומר לתעמולה מרושעת, שנועדה להפנות את זעמו של הציבור הישראלי על רצחנות האויב וכאבו על החיילים הנופלים והפצועים - כלפי החרדים ה"משתמטים".

כך חברו להם יחד כוחות הרשע, מערכת המשפט וזרועות השמאל לעשות יד אחת וכך הלכה והתפתחה גזירת הגיוס הנוראה, שאין בינה לבין צורכי הצבא דבר וחצי דבר. כל מהותה היא קרדום פוליטי אכזרי וציני, שנועד לחולל קרע עמוק בתוך מחנה הימין ולהביא לעליית השמאל.

והדברים הם אינם פרשנות פוליטית, פרי רוחו של הכותב. הם נאמרו במפורש, בהודאה מצמררת מצולמת ומתועדת.

"אחד מהדברים ששמנו על השולחן בשביל לנצח, הייתה לפרק את החברה החרדית" התרברבה איילת השחר סיידוף, מהפעילות הבולטות במחאת קפלן, "תראו היום באיזה סכסוכים הם, זה לא קרה מעצמו. שנתיים של עבודה של מכונת רעל, מאחורי הקלעים, בהרבה פעולות, עם שיתופי פעולה".

"מכונת הרעל פעלה שעות נוספות בבתי הכנסת... ויצרה פילוג... פעם ראשונה במדינת ישראל", מתפארת הפעילה ומוסיפה בגאווה, "זה לא קרה מעצמו, עבדנו בזה. עבדנו בלפרק את היריב, בלשבור את מה שנקרא את המרנים. אחת מהמטרות הייתה לעשות כאוס ברחוב החרדי... המטרה שכיפות יריבו עם כיפות..." כך בתיעוד מוסרט שחשף תחקירן 'חדשות 14', ישי פרידמן.

יש כאן משהו עמוק הרבה יותר. סיידוף לא התוודתה על חטא - היא דיווחה על הישג. היא התגאתה. "זה לא קרה מעצמו", אמרה, "עבדנו בזה". והיא יודעת

היטב על מה היא מדברת. מאחורי מכונת הרעל האדירה הזו שחווינו על בשרנו, עומדים גופים גדולים ועתירי הון, שמזרימים תקציבי עתק כדי לזרוע שנאה, הסתה ומחלוקת בתוך רחובותינו.

**המרצע יצא מן השק:
כל סערת הגיוס
האיומה, על מעצריה
וגזרותיה, משמשת
בידיהם ככלי אכזרי
במאבק לפירוק גוש
הימין.**

המרצע יצא מן השק: כל סערת הגיוס האיומה, על מעצריה וגזרותיה, משמשת בידיהם ככלי אכזרי במאבק לפירוק גוש הימין. הם עבדו בזה. תקעו מקלות בכל ניסיון לגבש הסדר חוקי, השתמשו בכאבם של נופלי המלחמה ובהלומי הקרב כדי להצית אש של שנאה, ופעלו להכשיל כל סיכוי להסדר חוקי עבור בני הישיבות.

**והם לא הסתפקו במאבק הגלוי. הם פעלו
מאחורי הקלעים לפורר את הציבור החרדי,
לערער את אמונת החכמים וחובת הציות לדעת תורה הטבועים בו, והכל
בשיטות בזויות, באמצעות הקלטות, חומרי פרסום ומנשרים מתוחכמים -
בכל מה שיש לארגז הכלים של התעמולה המודרנית להציע - כדי לשטוף
מוחות צעירים ולחולל מבצע השפעה חסר מעצורים.**

והנה הגענו לרגע האמת - ליום הבחירות. הרגע שבו בידינו להכריע האם מזימתם הגדולה תצליח: האם תקציבי העתק שנשפכו כאן בשנים האחרונות כדי להסית נגדנו ולהכפיש אותנו, לשפוך את דמו של הציבור החרדי, להציגו כמשתמט ערל לב וכך גם לגדוע כל אפשרות לחוקק ולהסדיר את מעמדם של בני התורה – השיגו את מטרם. האם הפרויקט האדיר שהשמאל הוביל כדי לפרק את החברה החרדית נשא פרי.

וכל אחד מאיתנו, חבול ומוכה מאותה מכונת רעל, צריך לשאול את עצמו:

האם במו ידינו ניתן להם לנצח? האם נגיש להם את הלחי השנייה?

האם אחרי כל המאמצים שהם השקיעו כדי לסכסך בתוכנו, להמריד צעירים נגד רבניהם, לפגוע במעמדה של דעת תורה, להחליש ולפורר את המחנה מבפנים – אנו במו ידינו נשלים את המלאכה עבור מי שהצהירו במפורש כי ביקשו "לפרק את החברה החרדית"?

האם ניתן לטענות, לכאב הקשה ולתסכולים שהצטברו בתוכנו להפוך לכלי בידיהם? האם אחרי כל מה שעבר עולם התורה בשנים האחרונות – המאבקים,

הגזרות, המעצרים והרדיפה – דווקא ברגעי ההכרעה ניתן לארס שהוחדר פנימה להשכיח מאיתנו מי אנחנו ומה באמת מונח על הכף?

כי התחבולה שלהם כמעט מושלמת. הם הדליקו את האש, הם הביאו עלינו את הסבל האדיר של בני הישיבות הנעצרים, הם שהנחיתו את הגזירה על תקציב המעונות וגרמו למצוקה קשה לאלפי משפחות אברכים, הם שיצרו את תחושת הפחד והחשש בקרב הורים רבים וילדיהם – וכעת העסק כבר עובד מעצמו.

הם כבר אינם צריכים להמשיך ללבות את האש. אנחנו עושים זאת במקומם. המרמור מחלחל, הכעס מופנה פנימה והקרעים מעמיקים – ויש בתוכנו מי שחושבים להימנע מהצבעה כדי "לנקום" על הגזירות.

במי אנו נוקמים? את מי אנו מענישים? את עצמנו! הרי במו ידינו אנו מעניקים כוח לאויבים שלנו ועלולים, חלילה, אף להעניק להם את הניצחון.

האם נוכל לעמוד במוצאי הבחירות ולראות את אותם רודפים מאושרים, מחככים ידיים בהנאה ואומרים: "ניצחנו! המזימה שלנו הצליחה. התמימים הללו בלעו את התחבולה - ולא הגיעו להצביע"?

בואו נחשוב על הציבור הספרדי שלנו, שהיה הקורבן העיקרי של כל המערכה העכורה הזו.

ניזכר כיצד אותם אנשי 'מחאת קפלן' המרושעים חדרו במכוון דווקא אל הישיבות הספרדיות שלנו והציתו בהן אש זרה. תזכרו כיצד זרועות השמאל כיוונו למעצרים של בני ישיבות ספרדים כחומר בערה, בניסיון לעורר זעם אדיר בתוכנו, ליצור תחושה שמתעמרים דווקא בציבור הספרדי, ושכביכול לש"ס לא אכפת מבניה. תזכרו את הנבזות הזו, שאין לה תחתית.

תזכרו את מודעות הרחוב האיומות. את הכרוזים והפשקווילים. את הקריקטורות הציניות עם התרנגולים הלבנים והשחורים, הכל במימון הקפלניסטים 'אוהבי החרדים'. תזכרו את הסילוף והעיוות של דברי רבותינו וחכמינו בכל ערוצי התקשורת של השמאל, את הניסיון להציגם כאילו הם מתנגדים לדעת התורה שהם עצמם מובילים ומכריזים במועצת חכמי התורה.

תזכרו את ההקלטות מתוך בתייהם של החכמים והרבנים שלנו; את מי שנכנסו אליהם במרמה, תוך הסתרת מכשירי הקלטה במעיל; את הוצאת הדברים מהקשרם והעברתם לכלי התקשורת העוינים והרודפים; את חילול השם הנורא שנגרם מכך.

ובעיקר, תזכרו את אבינו הגדול, מרן רבנו עובדיה יוסף זי"ע.

תזכרו את דמעותיו החמות. את בכיו. את הכאב הנורא שאחז בו בכל פעם שמישהו ניסה לפגוע בתנועה שעליה מסר את נפשו, במפעל חייו שהקים בעשר אצבעותיו כדי להחזיר עטרה ליושנה ולזקוף את קומתו של הציבור הספרדי.

האם ניתן לרשעים הללו לנצח?

האם ניתן להם להחריב את הבית היחיד שהקים מרן זצוק"ל עבורנו?

הרצחת וגם ירשת?

הסטרא אחרא וחילולתיה נמצאים בגיוס כללי על כל המשתמע מכך!

בג"ץ והיועמשי"ת מאיימים על משטרת ישראל והמשטרה הצבאית, ומגבירים את המעצרים של בני התורה; יו"ר ועדת הבחירות, השופט סולברג חוטא לתפקידו באופן מופגן ובמקום להעלות את אחוז הצבעה, מנפיק החלטה שערווייתת וחסרת תקדים בכל תולדות הבחירות בישראל - החלטה המשנה את כללי הבחירות באמצע תהליך הבחירות, ללא אפשרות תגובה בחקיקה של הכנסת - ואוסר על דיווח חברי קלפי ומשקיפים, כדי להוריד באופן ישיר את אחוזי ההצבעה של המפלגות החרדיות המסתמכים על נתונים אלו במהלך כל יום הבחירות;

ערוצי התקשורת של השמאל מעלים את רף ההסתה נגד הציבור החרדי למקומות נוראיים, ובמקביל, דואגים להנפיק בכל שבוע כותרת שקרית אחרת המייחסת לנתניהו, כביכול קיבל התרעה כזו או אחרת מגורמי ביטחון במדינות הערביות השכנות;

עמותות השמאל הפועלות גם במימון האיחוד האירופי, מזרימות מאות מיליוני ₪

לעידוד הצבעה במעוזי החילוניות ובישובים הערביים, תוך כדי מימון עשרות אלפי טיסות של מצביעים שירדו מהארץ לברלין ויוון, ומנגד: הזרמת סכומי עתק באופן ישיר ועקיף לקמפיינים בהיקף ענק כדי לגרום לציבור החרדי לשבת בבית ולהימנע מלהצביע; וכמו כן קידום תקשורתי ומימון אגרסיבי של שלל גורמי שוליים מקצות הקשת של הציבור החרדי, מהקבוצות הקיצוניות ביותר עד הזרמים האולטרא – מודרנים, במטרה לעודד פתיחת מפלגות קטנות, באופן שיסליך לפח כמה שיותר קולות של חרדים כועסים וממורמרים על הנציגות החרדית.

הם כולם מבינים היטב שזהו "הקרב האחרון"!!!

הדמוגרפיה פועלת לרעתם באחוזים משמעותיים: מעל ל-25% מהילדים בכיתות א' לומדים בחינוך החרדי, כששיעור החרדים באוכלוסייה עומד על 14% בלבד. לפי נתוני משרד החינוך, תוך ארבע שנים 30% מהילדים בכיתות א' ילמדו בחינוך החרדי;

מאות אלפים של ישראלים מנותקים מיהדות וקשר רגשי ואמוני לארץ ישראל, כבר ירדו מהארץ ורבים נוספים מחפשים את יעד ההגירה המועדף, "רילוקיישן";

בשנים האחרונות ובעיקר מאז המלחמה, קיימת התעוררות רוחנית אדירה, במיוחד בקרב הנוער והצעירים מכל חלקי הציבור בישראל, גם במחוזות צפון תל אביב והרצליה;

הם גם אומרים זאת במפורש: אם הם לא יצליחו לנצח את הבחירות הללו, אבדה תקוותם.

על הפסוק בתהילים מאויבי תחכמני, ביארו בעלי המוסר וגדולי החסידות זצ"ל כי האדם צריך להשקיע ולהילחם בכל הכוחות כנגד הסט"א, דווקא במקום שבו הסט"א עצמו משקיע את כל כוחותיו.

לכן, כל יהודי בן תורה שקורא את הדברים הללו - זה הזמן שלו להתעשת.

להבין כי אנחנו עומדים בפני הכרעה אדירה שכמוה לא ידענו.

לכן, לא די להפנים ולקבל על עצמך לציית לדעת התורה ולהצביע עבור תנועת ש"ס. צריך לקום, לאזור חיל ולצאת לקרב - למלחמת המצווה שאין למעלה הימנה. לצאת ולהתחיל להשפיע, לשכנע, לדבר, להמריץ, לפעול; להתגייס בכל הכוח כדי להביא עוד ועוד חיילים אל התנועה הקדושה.

לכל אחד יש כישרון ויכולת שבהם הוא יכול לתרום למערכה: יש מי שכוחו בדיבור, יש מי שיודע לשכנע מתלבטים וצעירים, לפרק טענות כוזבות ולפזר את הערפל והרעל האיום שהחדירו לתוך רחובותינו, במשאבים אדירים שקשה להתמודד מולם. יש מי שיכול להפיץ חומרי הסברה, לתלות שלטים, להמריץ אחרים ולפעול בכל דרך שביכולתו.

זו מערכה על הבית שלנו. זה מאבק שכמוהו לא ידענו - ואנחנו חייבים לנצח בו. אם נגלה מסירות נפש ממש, אם נמצה את כל כוחותינו ולא נחסוך שום מאמץ, נזכה לסייעתא דשמיא וליצחון על כל כוחות הרוע.

זה בידינו. זה בנפשנו.

אצל יהודי חרדי, היסוד ברור: מקיימים "ועשית ככל אשר יורוך" ונשמעים להוראת מרנן ורבנן חכמי וגדולי ישראל. ללא ערעור וללא פקפוק.

ועדיין, כדי ליישב את הלב של המבקשים תשובות, ננסה בחוברת זו להשיב על שאלות נפוצות ולברר תחושות שעולות בפינות הקפה בכולל ובמפגשים בין חברים. אולי לא נוכל להקיף את כולן במסגרת קצרה זו, אבל נוכל להתחיל להסיר את המסווה, לפזר את הערפל ולהבין שהתמונה אינה כפי שחשבנו.

"לאדם מערכי לב, ומה' מענה לשון".

שאלות ותשובות

מה ש"ס עשתה למען הציבור בארבע השנים האחרונות? בכל מקום שואלים: "מה עשו בשבילנו?"

עצם השאלה מלמדת עד כמה הציבור הספרדי שלנו חי, בסייעתא דשמיא, במציאות של שפע, ונוטה לשכוח מי עומד מאחוריה. אנשים מביטים סביבם ורואים בתי כנסת, תלמודי תורה, ישיבות וסמינרים, אירועי תרבות תורנית, ארגוני בני ישיבות, טיולים וקעמפים - ומקבלים הכול כמובן מאליו. אבל המערכת הזאת אינה מתקיימת מעצמה. מאחוריה עומדים מאבקים יומיומיים על הקצאות ותקציבים, תכנון ובנייה, ועמל בלתי פוסק של נציגי ש"ס.

אלמלא סוגיית מעמדם של בני הישיבות, שהיא המרכזית ביותר בחיינו וטרם נפתרה, ניתן לומר שזו הייתה אחת הקדנציות הטובות ביותר של תנועת ש"ס מבחינת העשייה וההישגים. במשך ארבע שנים פעלו נציגי ש"ס בכנסת, בממשלה וברשויות המקומיות בחריצות אדירה והביאו הישגים היסטוריים לציבור הספרדי ולציבור הכללי.

עוד בטרם נפרט את ההישגים בממשלה ובכנסת, חשוב להבין כיצד הכוח הארצי של ש"ס מניע את העשייה ברשויות המקומיות. הציבור בין הנציגים המקומיים לנציגות בממשלה מאפשר להפעיל את הלחץ הדרוש על ראשי הערים, להשיג הקצאות לישיבות ולמוסדות, לקדם מבני חינוך וקהילה, לדאוג לצורכי המשפחות ולהעמיד לילדים ולבחורים פעילות תורנית המתאימה לאורח חייהם. בארבע השנים האחרונות התחוללה בתחום הזה פריחה שלא הייתה כמותה.

המתפללים בקביעות בתפילת שחרית בבית ש"ס, כבר מכירים את המחזה שראו מאות פעמים. בסיום התפילה מגיע רב קהילה או ראש מוסד, ומבקש להודות ליו"ר התנועה הרב אריה דרעי: "הרגשתי חובה לבוא ולהודות על ההקצאה או על ההיתר בנייה שקיבלנו בזכות נציגי ש"ס. במשך שנים חיכינו לה, וברוך השם זכינו סוף סוף להקים את הישיבה החדשה או להרחיב את הקיימת".

צריך להבין את ההיקף: מאות הקצאות לישיבות, לבתי כנסת ולקהילות אברכים ובני תורה ברחבי הארץ, ועשרות הקצאות של קרקעות ובניינים לתלמודי תורה

ולבתי ספר בית יעקב עבור משפחות האברכים. כך, בלי כותרות רבות, ש"ס מרחיבה ומבססת בפועל את עולם התורה הספרדי בהיקפים שלא הכרנו.

מאחורי כל אלה
עומד כוחה של ש"ס
הארצית, הדוחפת,
מסייעת לנציגים
המקומיים ודוגמת
למשאבים המאפשרים
את העשייה הענפה
הזאת.

על מהפכת ההקצאות לבדה אפשר להוציא חוברת נפרדת. לדוגמא רק על הישיבות: קחו את בית שמש: ישיבת 'אש התלמוד', ישיבת 'באר התלמוד', הישיבה הקטנה 'היכל משה', הישיבה הגדולה 'מבקשי השם', הישיבה הקטנה 'ממלכת כהנים', ותלמודי התורה 'תורת משה', 'ברכת יצחק' ו'נתיבי התורה' - וזו רק רשימה חלקית. כל זאת לצד עשרות הקצאות גדולות נוספות ברחבי הארץ: ישיבת 'באר התלמוד' באופקים, הרחבת השטח לישיבת 'מאור התורה' בבניינה החדש בירושלים, בניין חדש לישיבה הקטנה 'תפארת הלוי' באחיסמך, ישיבת 'פני

יהושע' ברמת שלמה בירושלים, הישיבה הגדולה 'יסודות התורה' של הרב לב באלעד, ועוד ועוד. האם אפשר בכלל לתפוס את עוצמת המהפכה הזאת?

לצד עוד מאות הקצאות לקהילות תורניות ברחבי הארץ, לדוגמא: בירושלים לבדה למעלה מחמישים ושתיים הקצאות לבתי כנסת בארבע השנים האחרונות, מושגים שבעבר היו נשמעים דמיוניים ובלתי ניתנים להשגה.

ועוד לא דיברנו על אירועי התרבות התורנית ועל ארגוני בני הישיבות הקדושות, כמו 'לבקר בהיכלו', 'שבת', 'בני חיל' ורבים נוספים ברוב ערי הארץ, המלווים את הבחורים לאורך השנה כולה: שיבוצים בישיבות, חבילות שי לקראת החזרה ללימודים, מעמדי סיומים, תוכניות לימוד לבין הזמנים, קומזיצים בלילות שישי, פעילויות, נופשים וקעמפים - שפע אדיר שתקצר היריעה מלפרטו. מאחורי כל אלה עומד כוחה של ש"ס הארצית, הדוחפת, מסייעת לנציגים המקומיים ודוגמת למשאבים המאפשרים את העשייה הענפה הזאת.

חשוב להבין: היחלשות של ש"ס בכנסת תשפיע מיד על העשייה האדירה של נציגיה ברשויות המקומיות. ראשי הערים אינם נענים לצורכי הציבור שלנו מתוך טוב לב, אלא בעיקר בזכות כוחה של ש"ס במשרד הפנים ובמשרדי הממשלה הנוספים. אם חלילה נסיר את היד מן ההגה ונאבד את הכוח להמשיך לפעול, גם ההישגים שנראים היום מובנים מאליהם עלולים להיעלם.

ומי מדבר על האפשרות שנמצאת בסבירות גבוהה, שהשמאל יחליט לבטל

את כל הפעילויות הנ"ל לבחורי הישיבות הקדושות, כמו שמבטלים להם את התקציבים הממשלתיים.

גם בערים החרדיות דבר אינו מובטח. כל הקצאה מחייבת מאבק, כל פעילות דורשת תקציב, וכל צורך מחייב כתובת שתטפל בו. לכן, מי ששואל "מה עשיתם?" צריך להביט על בניו ובנותיו: היכן הם לומדים ומתחנכים, ומי דואג למוסדות ולפעילויות שמהם הם נהנים. גם מה שכבר הפך לחלק משגרת חיינו מתקיים בזכות הכוח שהעניקו לש"ס מי ששלשלו את הפתק לקלפי לפני ארבע שנים. בלי העשייה המתמשכת של ש"ס, השפע שסביבנו לא היה נבנה ומתקיים כפי שהוא; ובלי המשך הדאגה לו וחיזוק כוחה של ש"ס, הוא עלול להיפגע - ואנו עלולים לשוב לחזר על הפתחים כפי שהיה בעבר.

ומה באשר לסיעת ש"ס בכנסת ובממשלה? מה היא עשתה למען הציבור?

כאמור, לצד הפעילות הנמרצת והמאומצת בנושא חוק הגיוס ותמיכה בעצורים שתפורט בהמשך, זו הייתה אחת הקדנציות הפוריות ביותר מבחינת עשייה והישגים. הנה רק חלק קטן מהם:

בראש ובראשונה, בתחום הדיור: יו"ר תנועת ש"ס הרב אריה דרעי הוביל מהלך היסטורי לקידום הקמתן של שלוש ערים חדשות המיועדות לציבור החרדי, לאחר כשני עשורים שבהם לא הוקמה עיר חרדית חדשה. מדובר בתכנון ארוך טווח שנועד לתת מענה למצוקת הדיור הקשה של המשפחות הצעירות, עם שכונות מגורים, מוסדות תורה וחינוך, בתי כנסת, שטחי מסחר ותעסוקה ומבני ציבור, המותאמים לאורח החיים החרדי.

בפלוגות, ממערב לקריית גת, מקודמת עיר חרדית בהיקף של כ-45 אלף יחידות דיור, כאשר תוכנית השלב הראשון, הכוללת כ-11,350 דירות, כבר אושרה להפקדה. במנורה שבדרום (כסיף), הסמוכה לערד, מתוכננות למעלה מ-20 אלף יחידות דיור, ובתילה, מצפון ללהבים, מתוכננות כ-15 אלף יחידות דיור. לצד אלה קודמה גם הקמת הרובע החרדי במערב קריית גת, בהיקף של כ-10,000 יחידות דיור, שחלקן כבר שווקו.

בתחום מהפכת מינוי הרבנים והדיינים: לאחר שנים ארוכות שבהן משרות רבני ערים נותרו ללא איוש, הובילה ש"ס, באמצעות המשרד לשירותי דת, מהלך נרחב והיסטורי לחידוש מינוי רבנים ולחיזוק מעמדה של הרבנות בישראל.

במסגרת המהלך ומתוך מטרה לאייש משרות שנותרו פנויות במשך שנים ולחזק את שירותי הדת בקהילות, נבחרו רבנים בערים וביישובים רבים, ובהם באר שבע, תל אביב, רמלה, חולון, גבעתיים, קריית אוננו, ראש העין, הוד השרון, רמת השרון, גדרה, קריית ביאליק, קצרין, חצור הגלילית, אילת, חריש, גן יבנה, נוף הגליל, אורנית, עמנואל, סביון, בית אל וקריית ארבע. המהלך כלל בחירת רבנים ספרדים לצד רבנים נוספים,

לצד זאת, ש"ס באמצעות השר לשירותי דת הרב מיכאל מלכיאלי, פעלה לחידוש מינוי הדיינים לאחר כשבע שנים של קיפאון במערכת בתי הדין הרבניים. במסגרת כך נבחרו 21 דיינים חדשים לבתי הדין האזוריים ועוד שבעה דיינים לבית הדין הרבני הגדול - בסך הכול 28 דיינים חדשים, שחזקו את מערכת בתי הדין וסייעו במתן מענה לציבור.

להלן הישגים מרכזיים בתחומים נוספים:

החזרת תקציבי התמיכה לאברכים לגודלם המקורי - למי שזוכר, לפיד כשר אוצר צמצם את המלגה של הלחם והחלב לאברך לפחות משלש מאות ש"ח, זה יכול להיות אתה! או אבא שלך או אחיך או גיסך, אברכים שגם כך חיים על המינימום וכל שקל נחשב ונצרך עבורם. בקדנציה הנוכחית סכום המלגה הוכפל ואף למעלה מכך.

ביטול רפורמת הכשרות ההרסנית של מתן כהנא: קידום החזרת סמכויות הכשרות לרבנות הראשית, לצד הסדרת מעמד משגיחי הכשרות וחזקו הפיקוח.

חוק הקומה הכשרה: ביטול רפורמת הנדל ההרסנית, קידום חקיקה המאפשרת המשך מסלולי הטלפונים הכשרים בהתאם להנחיות הרבנים.

בינוי מוסדות חינוך חרדיים: הגדלת חלקו של החינוך החרדי בתקציבי הבינוי, בתוספת של מאות מיליוני שקלים לכיתות ולמוסדות חדשים.

בתי כנסת ומקוואות: קידום תקציבים בהיקף מצטבר של למעלה ממיליארד שקל (!) להקמה, שיפוץ ושדרוג של בתי כנסת ומקוואות טהרה ברחבי הארץ.

מהפכת העירובין: לראשונה - תקצוב הקמה ושיפוץ של 847 קילומטרים של קווי עירובין מהודרים באמצעות כ־60 מועצות דתיות.

פיתוח המקומות הקדושים וקיום הילולות המוניות: הובלת החלטות ממשלה והשקעה של מיליוני שקלים בתשתיות, נגישות ובטיחות בקברי צדיקים ובהיערכות להילולות גדולות, ובהם מירון, קבר הבבא סאלי, קבר רבי

מאיר הנס, קבר רחל וציון אור החיים הקדוש בהר הזיתים.

תווי מזון למשפחות: קידום חלוקת תווי מזון במאות מיליוני שקלים לכחצי מיליון בתי אב זכאים, לצורך רכישת מוצרי מזון בסיסיים.

הסדרת ושדרוג חופים נפרדים: מתן עדיפות תקציבית להקמת חופים נפרדים, שדרוג תשתיות ושיפור הנגישות לציבור הדתי והחרדי. בין המהלכים שקודמו: הסדרת חוף רחצה נפרד נוסף בחוף גולן שבכנרת לתקופת בין הזמנים; קידום העתקת החוף הנפרד באשקלון למיקום נגיש ומרווח יותר, עם אפשרות לרחצה נפרדת לגברים ולנשים במקביל; שדרוג החוף הנפרד בחמי זוהר שבים המלח; וכן הקצאת תקציב ראשוני של כ-1.5 מיליון ש"ח לתכנון חוף רחצה נפרד חדש באזור ים המלח.

אברכים שגם כך
חיים על המינימום
וכל שקל נחשב
ונצרך עבורם.
בקדנציה הנוכחית
סכום המלגה הוכפל
ואף למעלה מכך

רשת שיעורי התורה של "אל המעיין":

הרחבת הפעילות לכ-800 אלף שעות לימוד

בשנה, באמצעות כ-1,800 מגידי שיעורים ומרצים. בארבע השנים האחרונות נוספו כ-180 אלף שעות לימוד שנתיות.

מדרשיות ומרכזי נוער: הפעלת כ-80 מסגרות ברחבי הארץ, עם למעלה מ-4,000 בני נוער. פתיחת 18 מסגרות חדשות בארבע השנים האחרונות.

הקמת ארגון הנוער "בני חיל": למעלה מ-200 סניפים לבנים ולבנות, עם כ-4,000 שעות פעילות, לצד טיולים, קייטנות ופעילויות חינוכיות.

הקמת ארגון נשות ש"ס: במטרה להעניק לנשות התנועה מסגרת ארצית לקידום צורכי הנשים והמשפחה. הארגון הכניס יועצות מקצועיות לחמשה משרדי ממשלה ומשמש כתובת ומענה מקצועי לכל צורכי האשה בתחומי החינוך, התעסוקה, הרווחה והבריאות בפני השרים וחברי הכנסת.

טיפול בנוער חרדי מתמודד: השקעת מספר מיליוני שקלים במסגרות טיפול, מרכזי יום, פנימיות ותוכניות שיקום, ובהן תוכנית נוח"ם.

הכשרה ותעסוקה לחרדים: קידום תוכניות בתקציבים של מאות מיליוני ש"ח, להכשרה מקצועית בתחומי ההייטק, ההנדסה והתעשייה, עם מלגות וליווי תעסוקתי, בצורה מותאמת וכשרה עבור הציבור החרדי.

סיוע לחקלאים שומרי שמיטה: פעילות לשריון 150 מיליון שקל לקראת שנת

השמיטה והקמת מחלקה ייעודית במשרד החקלאות, למצוות התלויות בארץ. אלה רק חלק קטן מההישגים ומהפעילות שנמשכה לאורך הקדנציה, לצד המאבק המרכזי להסדרת מעמדם של בני הישיבות, אותו ש"ס הובילה במלא העוז.

בישיבה ובכולל שלנו הופצו חוברות ומודעות הטוענות שש"ס התפשרה והסכימה לקדם חוק עם "מכסות" שיגייס מחצית מבני הישיבות ויוביל לשמד רוחני. האם יש אמת בטענה הזאת?

מדובר בשקר ובעלילת דם נוראה נגד מקימי ומחוללי עולם התורה הספרדי, שהופצו בידי אנשי השמאל כדי לסכל את הסדרת מעמדם של בני הישיבות בחוק. היעלה על הדעת שתנועה שהקימה את עולם התורה הספרדי כמעט יש מאין, ומחזקת אותו במסירות במשך עשרות שנים, תוביל בעצמה לשמד ולהרס המפעל שבנתה? איזו דיבה מרושעת ושקרית!

היעלה על הדעת שראשי הישיבות שמוסרים נפשם למען התלמידים והישיבה שלהם (חלקם למעלה מחמישים שנה), ירסקו את מפעל חייהם ויעשו שקר בנפשם במחי יד אחת?

חובה להציב את האמת הבהירה: ש"ס מעולם לא הסכימה ולו לרגע אחד למתווה הקובע 'מכסות' ללומדי תורה. השקר הזה הופץ בעיקר ע"י גורמים פלגניים ואינטרסנטים, אותו הציגו במרמה לרבנים ואז הציגו את תשובותיהם כאילו הם מתנגדים לדרכה של ש"ס.

ההוכחה הברורה להתנגדותה הנחרצת של ש"ס ל"מכסות" ללומדי תורה, הוצהרה במפגיע מול המתווה ההרסני שהציג בזמנו יו"ר ועדת חוץ וביטחון, יולי אדלשטיין. אדלשטיין, שכידוע התנכל בכל כוחו לרעיון הסדרת מעמדם של בני הישיבות, תוך שרשרת תעתועים ומעשי רמייה לאורך כל הדרך, נדרש ע"י רוח"מ נתניהו להציג מתווה משלו – ואפילו במתווה שלו הוא לא הכניס אפשרות ל"מכסות" ללומדי תורה, משום שידע שזהו קו אדום מבחינת ש"ס. במקום זאת הציב יעדים גבוהים מאוד וסנקציות קשות, בתקווה שהיעדים לא יהיו מציאותיים והנציגות החרדית תתנגד לחוק. חשוב להדגיש: במתווה הזה תמכו כל היועצים המשפטיים, ואילו הנציגים החרדים היו מסכימים לו – החוק היה עובר.

בהוראת מרנן ורבנן שליט"א, ש"ס התנגדה למתווה, הן בשל היעדים הגבוהים והן בשל הסנקציות החמורות ולא הסכימה שסנקציות קשות יאלצו אפילו בחור ישיבה אחד לעזוב חלילה את הישיבה.

העיקרון שעליו ש"ס עמדה היה מוחלט: כל בחור שרוצה ללמוד תורה יוכל להמשיך ללמוד, ללא יוצא מן הכלל וללא שום מכסה. מי שיחליט על כך יהיו הבחור והוריו. שום גורם אחר לא יקבע עבורו אם הוא רשאי להישאר בישיבה.

אז כיצד נולדה העלילה? נגד ש"ס התנהל מסע כפול: אותה מכונת רעל, הציגה כלפי הציבור הכללי את אותו המתווה כ"חוק ההשתמטות", ובתוך הציבור החרדי הציגה אותו כ"חוק השמד", עד כדי שימוש בביטויים כמו "רוצחי נפשות".

בציבור הכללי הציגו אותנו כמי שמתנגדים לצבא ולחיילים; בציבור החרדי הציגו אותנו כמי שלוקחים את בני הישיבות ומובילים אותם לצבא. כך הפכו אותנו, בעת ובעונה אחת, גם לתומכי "השתמטות" וגם למקדמי "שמד".

אותם קיצונים פלגנים, מחרחרי הריב והמדון, שלא רק שלא נקפו אצבע אחת למען תקומת עולם התורה הספרדי, אלא הם בעצמם ממחוללי וראשי האפליה הגזענית כלפי הציבור הספרדי במשך עשרות שנים. הם אלו שיצרו את ה"מכסות" לספרדים במוסדות שלהם, בתלמודי התורה, בישיבות ובמסינירים, וגרמו לשברון לב לכל כך הרבה הורים ומשפחות, מנסים כעת להתהדר בנוצות כאילו הם אלו שדואגים לבני התורה הספרדים.

הכל שקר, צביעות, ונבזות, ובעיקר קנאה בעולם התורה הפורח שלנו ובהנהגה הרוחנית החזקה ומאוחדת שלנו.

ובכל זאת, כיצד ייתכן שנציגי ש"ס יושבים ארבע שנים בתפקידם, ועדיין לא הוסדר חוק שמעגן את מעמדם של בני הישיבות? כיצד ייתכן שהורים מחסירים פעימה מול החשש שבכל רגע בנם עלול להישלח למעצר?!

ראשית, הכאב עצום ומייסר את כל נציגי ש"ס, ובראשם יו"ר התנועה הרב אריה דרעי. מאחורי הכותרות נמצאות משפחות החיות בחוסר ודאות ובחרדה: הורים החוששים לבנם שבישיבה, נשים שבעליהן בכלא וילדים הממתינים

לשובו של אביהם. הנציגים פוגשים אותם, יושבים עמם, שומעים את כאבם ובוכים יחד איתם. כמה דמעות נשפכו במפגשים עם הורים שילדיהם עצורים ועם משפחות שנותרו להתמודד ללא האב.

הציבור אינו מכיר את מלוא המאבק שהתנהל מאחורי הקלעים: אינספור דיונים, לילות ללא שינה, ניסוחים והתייעצויות, ומאבקים משפטיים ופוליטיים

אבל יש להבחין בין הכאב המוצדק לבין הטענה המרושעת כאילו נציגי ש"ס ישבו ארבע שנים בשקט, יכלו פשוט להעביר חוק ולא נקפו אצבע. אין טענה שקרית ונבזית מזו. הם היחידים שעמדו בחזית וניהלו מאבק שכמוהו לא ידענו, בתוך מציאות משפטית ופוליטית סבוכה ובצל מלחמה קשה ומייסרת.

במשך עשרות שנים התרגל הציבור שיש לו כתובת אחת לכל ענייניו - תנועת ש"ס, שבסייעתא דשמיא הצליחה להיאבק ולתת מענה לצורכי הציבור. אולם הפעם המאבק חורג מהזירה הפרלמנטרית והממשלתית: מולנו ניצבת מערכת משפטית עתירת כוח, שכמעט אין בידינו כלים להתמודד עמה. כל חוק שמנסים לקדם נפסל, מעוכב או מעוקר מתוכנו. זהו מאבק בידיים קשורות מול גוף אימתני המציב את עצמו מעל החוק, ולמרות זאת, ש"ס לא אמרה נואש ונאבקה עד לרגע האחרון ממש.

הציבור אינו מכיר את מלוא המאבק שהתנהל מאחורי הקלעים: אינספור דיונים, לילות ללא שינה, ניסוחים והתייעצויות, ומאבקים משפטיים ופוליטיים למיצוי כל אפשרות להסדרת מעמדם של בני הישיבות. ח"כ הרב ינון אזולאי והרב אריאל אטיאס הקדישו למעלה מ-400 שעות לדיוני ועדת החוץ והביטחון - היקף עבודה שאף נציג חרדי אחר לא השקיע. גם כאשר הפגיעה הגיעה לביתם ולילדיהם, הם לא נסוגו והמשיכו ביתר שאת וביתר עוז בשליחותם. בהנחיית מרנן ורבנן מועצת חכמי התורה, פעלו נציגי ש"ס יום ולילה, במסירות ובהתמדה, מול כל המשברים והמוקשים.

במקביל ספגו ביזיונות, הפגנות מול בתיהם והכפשות מכל הכיוונים. הציגו אותם כאדישים וכמי שאינם עושים די, והם המשיכו לפעול למען בני התורה.

תזכרו מה עוללו לנציגי ש"ס המסורים, ובראשם יו"ר התנועה היקר הרב אריה דרעי. תזכרו את ההפגנות הקשות ליד ביתו, את המודעות הארסיות שהופצו נגדו. תזכרו כיצד פעלו להסית נערים צעירים משלנו נגד שלוחי דרבנן, כיצד ביקשו להשחיר את דמותו של האיש שמוסר את נפשו למען הציבור כבר

למעלה מארבעים שנה, להפוך את מי שחולל את המהפכה האדירה של יהדות ספרד, ומי שבמשך עשרות שנים פעל לבניית עולם התורה הספרדי - לאשם המרכזי שכביכול מבקש להרוס את בני הישיבות ולהוביל אותם לשמד רוחני.

תזכרו כיצד ניסו להגיע גם אל חברי הכנסת שלנו, אל מול בתיהם, ולהביא לשם גורמים קיצוניים להפגנות קשות. תזכרו את כל החורבן שאותם גורמים פלגנים ביקשו להמיט על תנועת ש"ס הקדושה.

ולכן, הטענה שבמשך ארבע שנים נציגי ש"ס לא נקפו אצבע כדי להעביר את החוק, כוזבת לחלוטין ותלושה מהמציאות למרות שהיו כאלו שבאופן מרושע ומגמתי ניסו להציג את הדברים. הרי לא הייתה אבן שלא הפכו, ולא היה מאמץ שלא עשו כדי לגבש פתרון ולהשיג לו רוב. החרדה והמועקה נותרו, וכל עוד אין ודאות משפטית לבני הישיבות, המאבק לא הושלם. יו"ר ש"ס הרב אריה דרעי

הצהיר נחרצות, כי בהוראת מרנן ורבנן מועצת חכמי התורה שליט"א ש"ס לא תיכנס לשום ממשלה בטרם יוסדר מעמדם.

למרות שהתוצאה המיוחלת טרם הושגה, ש"ס צועדת בראש מורם. נציגיה הוכיחו שהם שליחים נאמנים של מועצת חכמי התורה, המצייתים לדעת תורה גם מול לחצים, כותרות וסקרים. אפשר לכאוב את המצב, אבל אי אפשר לקחת מהם את האמת: הם עשו כל שביכולתם, נלחמו במסירות למען עולם התורה וקידשו שם שמיים.

אם כך פני הדברים, מדוע ש"ס לא יצאה בזמן אמת להפריך את הדברים ולהסביר?

משום שבמקביל למסע ההכפשות, התנהל משא ומתן קשה על עצם האפשרות להעביר את החוק. מול הנציגים עמדו היועצים המשפטיים, יו"ר הועדה יולי אדלשטיין ואנשי הליכוד. גם אנשי ימין ממפלגות 'דתיות' שתומכים בגיוס חרדים התייצבו נגדנו.

אילו ש"ס היתה מציגה בפומבי את מלוא משמעותו של ההסדר שביקשה

להשיג, מתנגדיו היו משתמשים בכך כדי לטעון שאין שום הצדקה להעבירו לכן הנציגים נאלצו לשתוק, בעוד הם סובלים מכך סבל נורא.

מהו למעשה מתווה הגיוס שתנועת ש"ס ניסתה לקדם?

במהותו, הוא כמעט שלא היה שונה מההסדרים שהיו ב־25 השנים האחרונות. העיקרון נותר זהה: **כל בחור הלומד תורה בישיבה – יוכל לעשות זאת ללא הפרעה!** ש"ס בהוראת מועצת חכמי התורה התנגדה באופן נחרץ להצעות להגביל את מספר הלומדים למכסה של 10,000 או 15,000 בכל שנתון ואף לא למספרים הגבוהים מכך. ההבחנה היסודית במתווה, היא בין הזכות להמשיך ללמוד תורה לבין ההטבות הכלכליות הנלוות. כדי להתמודד עם טענת שופטי בג"ץ לפגיעה בשוויון ולאפשר לחוק לעמוד במבחן בג"ץ, כלל המתווה יעדי גיוס שנתיים ומנגנון של סנקציות כלכליות במקרה של אי־עמידה בהם. לפי המתווה שהוצג, ההטבות הכלכליות היו מותנות בעמידה ביעדים; אולם עצם מעמדו של בן הישיבה והאפשרות שלו להמשיך ללמוד לא היו מותנים בכך כלל וכלל.

גם כשהחקיקה התקדמה, מסע ההתנגדות לא פסק. ראש הממשלה החליף את גלנט ובהמשך גם את יולי אדלשטיין, אך המכשולים נמשכו. כאשר מתנגדי החוק ראו שהוא מתקדם, הם הפעילו גם את היועצים המשפטיים של הכנסת, שליוו את התהליך בתחילתו ולבסוף חזרו בהם והכשילו אותו.

למרבה הצער, הקדנציה הסתיימה ללא הצלחה להעביר את החוק. זו המציאות הכואבת. אבל הטענה שש"ס הסכימה למסור מחצית מבני הישיבות לגיוס, היא שקר מוחלט. העיקרון שעליו נאבקה לאורך כל הדרך היה ברור: כל מי שרוצה ללמוד תורה – יוכל להמשיך ללמוד תורה ללא כל הפרעה.

האם כל המהלכים שש"ס עשתה בנושא הגיוס היו בהנחיית הצמודה של מועצת חכמי התורה, או שהיו פוליטיקאים שהובילו לכיוונים אחרים כפי שנטען בכל מיני כרוזים?

מראשית הדרך, כל פרט וכל צעד שעשו נציגי ש"ס בנושא הגיוס היו על דעתם הברורה ובהכוונתם הצמודה של מרנן ורבנן מועצת חכמי התורה

שליט"א בתיאום עם נציגי דגל התורה שפעלו גם הם בצמוד להוראות גדולי הדור ומועצת גדולי התורה של דגל התורה. המטרה הייתה שמירת עולם התורה, וכל הפעילות התנהלה בהתאם להוראות מרנן ורבנן שליט"א.

מאחר שמדובר בחוק רגיש ומורכב, הנוגע לציפור נפשנו וכולל פרטים רבים ושאלות חדשות שהתעוררו כמעט בכל דיון, הקימה מועצת חכמי התורה של ש"ס ועדה מיוחדת של ראשי ישיבות בראשות מרן ראש הישיבה הגאון הגדול רבי שמואל בצלאל שליט"א, ראש ישיבת 'פורת יוסף' וחבר מועצת חכמי התורה. בוועדה חברים: הגאון רבי שלום ביטאן שליט"א, ראש ישיבת 'דעת חיים'; הגאון רבי חנוך כהן שליט"א, ראש ישיבות 'באר התלמוד'; הגאון רבי יעקב שרבאני שליט"א מראשי ישיבת 'מאור התורה'; והגאון רבי עובדיה יוסף שליט"א, ראש ישיבת 'אוהל יוסף' בבני ברק.

חברי הוועדה קיימו התייעצויות בבחינת "תמידיים כסדרם": שיחות טלפון וישיבות שנמשכו שעות על גבי שעות. נציגי ש"ס, הרב אריאל אטיאס וח"כ הרב ינון אזולאי, הופיעו בפניהם, הציגו את השאלות, קיבלו הדרכה והמשיכו לפעול בהתאם. כאשר התעוררו סוגיות עקרוניות יותר, הובאו הדברים גם לדיון בפני חברי מועצת חכמי התורה.

כך התנהלה העבודה יום אחר יום, כשההנהגה הרוחנית ליוותה את העבודה לפרטיה, על שאלותיה והכרעותיה, לאורך כל הדרך, וכל ראשי הישיבות עודכנו בתהליכים המשמעותיים. ראשי הישיבות סמכו את ידיהם באופן מלא על הנציגים העוסקים במלאכה, ובראשם יו"ר התנועה, והביעו את אמונם בהם בפני כל שואל.

בתכל"ס, מדוע למרות כל המאמצים, לא הצליחו הנציגים להעביר חוק להסדרת מעמדם של בני הישיבות?

כדי להבין זאת, צריך לחזור לתחילת הקדנציה. ש"ס יצאה לדרך עם חוק ברור: ללא סנקציות וללא יעדי גיוס. מי שתורתו אומנותו יוכל להמשיך ללמוד, ובהגיעו לגיל הפטור שייקבע - יוכל לצאת לעבוד אם ירצה בכך. המתווה הוכן בהסכמת משרדי הביטחון, האוצר והמשפטים, והונח על שולחן הכנסת לקראת הצבעה עליו בתחילת כנס החורף של חשוון תשפ"ד.

אלא שאז, בשמחת תורה פרצה המלחמה הקשה, ובהמשך התרחבה לחזיתות

נוספות. המציאות הביטחונית השתנתה מן היסוד: הצבא נזקק לכוחות רבים, ומאות אלפי אנשי מילואים נקראו לשירות ממושך. ההסכמות שעליהן התבסס המתווה התערערו, והחקיקה נקלעה למציאות שונה לחלוטין מזו שבה הוכנה.

**כך התנהלה העבודה
יום אחר יום,
כשהנהגה הרוחנית
ליוותה את העבודה
לפרטיה, על שאלותיה
והכרעותיה, לאורך כל
הדרך**

לתוך מציאות זו חברו גורמי השמאל יחד עם מערכת המשפט והתקשורת וזיהו הזדמנות לנגח ולנטרל כל חוק וכל הסדרה כפי שפורט לעיל, ואכן באותה תקופה קבע בג"ץ שלא ניתן להמשיך בהסדר הקיים ללא חוק.

הטענה שהמדינה בעיצומה של מלחמה ושמנתנה מאמץ לקידום חקיקה לא התקבלה. היועצת המשפטית לממשלה

התנגדה למתווה ולהליך קידומו, ואף אסרה על היועצים המשפטיים במשרדי הממשלה לשתף פעולה עם קידום החוק. גם אגף התקציבים, שתמך במתווה המקורי, שינה את עמדתו.

במקביל התרחב המאבק הציבורי והתקשורתי נגד החוק תחת הכותרת "חוק ההשתמטות". גם בתוך המערכת הפוליטית נערמו קשיים. לאחר פיטורי גלנט נמשכו הדיונים מול יו"ר ועדת החוץ והביטחון יולי אדלשטיין. הרב אריאל אטיאס וח"כ הרב ינון אזולאי, לצד נציגי דגל התורה, ישבו עמו במשך עשרות שעות בניסיון להגיע להסכמות. אלו היו עשרות דיונים קשים, רוויי צעקות והאשמות. הרב ינון אזולאי לא החסיר ישיבה, ספג את הדברים והמשיך לעמוד על עקרונות ההסדר ולייצג את לומדי התורה.

גם לאחר שאדלשטיין הוחלף בבועז ביסמוט, הקשיים לא פסקו: תחילה מצד היועצת המשפטית של הוועדה, ובהמשך גם מצד היועצת המשפטית של הכנסת. הנציגים המשיכו בניסיון לקדם את החוק, אך בכל שלב נערמו מכשולים נוספים.

זו השתלשלות הדברים: חוק שהוכן בהסכמה רחבה בתחילת הדרך נקלע, בעקבות המלחמה ושינוי עמדותיהם של הגורמים המעורבים, למאבק משפטי, פוליטי וציבורי קשה. הנציגים המשיכו לפעול בתוך המציאות הזאת, אך המאמצים לא הבשילו לחוק. הכאב על התוצאה עצום, אבל כדי להבין אותה צריך להכיר גם את הדרך ואת החסמים שנערמו לאורכה.

יש תחושה שש"ס לא השמיעה את קולה מספיק למען העצורים ומשפחותיהם, בניגוד לח"כים ממפלגות אחרות. האם זה נכון?

זו אותה תעמולה שקרית מבית קיצוני הפלג, המלווה במסע יחסי ציבור רעשני, כאילו לש"ס לא אכפת מהעצורים. ההפך הוא הנכון: לא הייתה סיעה שפעלה למען העצורים בהיקף ובמסירות של נציגי ש"ס. הכאב אינו נמדד בעוצמת הצעקות, אלא במעשים בשטח: בנוכחות לצד הבחור העצור, בדאגה לצרכיו ובעמידה לצד משפחתו. להלן חלק מהעשייה הנמרצת של ש"ס למענם.

מעבר לכך שחברי הכנסת של ש"ס השמיעו את זעקתם שוב ושוב במליאת הכנסת ובכלי התקשורת, בהוראת מרנן ורבנן מועצת חכמי התורה, חברי הכנסת פקדו שוב ושוב את כלא 10, נכנסו לאגפים, שוחחו עם העצורים ופעלו מול המפקדים ואף מול שר הביטחון לשיפור התנאים, להסדרת מזון בכשרות מתאימה ולאפשרות ללמוד תורה ולקיים מצוות. יו"ר התנועה הרב אריה דרעי הגיע עם חברי הכנסת, ישב עם הבחורים, שמע את כאבם ודאג לספרי קודש.

חברי הכנסת ביקרו בבתי המשפחות של העצורים השונים, שמעו את המצוקה וחיזקו את ההורים, ובני המשפחה.

לצד פעילות הנציגים, פועל ארגון "חיי עולם" שהוקם ע"י ראשי הישיבות הספרדיות ובברכת מרנן ורבנן מועצת חכמי התורה שליט"א, ומקיים כינוסי הדרכה בישיבות לצד קו ייעוץ ועזרה הפועל במשך 24 שעות ביממה, שישה ימים בשבוע ומאויש ע"י כוננים ואנשי מקצוע. וכן להענקת ליווי משפטי וסיוע צמוד מהרגע הראשון: מענה בשעת מעצר, חיבור מידי לעורך דין, ניסיונות למנוע הסגרה ולסייע בשחרור המעטפת כוללת גם הסעות לביקורים בכלא, הכנסת ציוד וחבילות, תמיכה נפשית וסיוע למשפחות ולילדים. הדאגה לא הסתיימה בשחרור מהכלא. בחורים ששבו לביתם הובאו למעונותיהם של מרנן ורבנן חברי מועצת חכמי התורה, שסיפקו להם אוזן קשבת וחיזוק אישי.

לצד הביקורים והסיוע האישי, כמה ישיבות ארגנו עצרות מחאה מול חומות כלא 10, והביעו את הזדהותן עם העצורים. בתוך הכלא ומחוצה לו נשמע מסר ברור: בני הישיבות העצורים אינם לבדם; גדולי התורה, ראשי הישיבות וציבור שלם עומדים לצדם. אפשר לכאוב ולדרוש עוד, אבל אי אפשר למחוק את המסירות הזאת. נציגי ש"ס עמדו בחזית הסיוע לעצורים, בבתי המעצר ובבתי המשפחות. זו עשייה מתמשכת, אישית ומעשית, הרחק מעבר לכותרות.

מדוע ש"ס לא הפילה את הממשלה כשנעצר בן הישיבה הראשון? האם מעצר של לומד תורה אינו סיבה מספקת להפלת הממשלה?

ראשית, מועצת חכמי התורה של ש"ס היא זו שהציבה לראשונה את הקו האדום בנושא מעצרי בני הישיבות, כאשר הכריזה כי עם מעצרו של בן הישיבה הראשון, ש"ס לא תוכל להמשיך לשבת בממשלה. הדברים פורסמו לראשונה ע"י יו"ר התנועה הרב אריה דרעי בעיתון 'הדרך' וזכו להד עצום בתקשורת. ואכן, מיד לאחר שהחלו המעצרים הראשונים, התכנסה מועצת חכמי התורה והורתה על פרישת ש"ס מהממשלה.

אולם מעבר לכך, צריך לשאול שאלה פשוטה: מה היינו מרוויחים מעצם הפלת הממשלה? מה היה קורה למחרת בבוקר? האם הפלת הממשלה הייתה מבטלת את צווי הגיוס? משחררת את העצורים? מעניקה מעמד חוקי לבני הישיבות? האם היא הייתה פותרת ולו אחת מן הגזירות הקשות המרחפות מעל עולם התורה?

הפלת ממשלה איננה פתרון משפטי. זו פעולה פוליטית שהשלכותיה עלולות להיות מרחיקות לכת. גם לאחר נפילת הממשלה, החובות הקבועות בחוק והחלטות בתי המשפט אינן מתבטלות מאליהן. יתרה מכך, אובדן ההשפעה על עבודת הממשלה והכנסת עלול להקשות עוד יותר על קידום הסדר חוקי.

זו הייתה הדילמה שניצבה בפני חכמי הדור: האם לפרוש מיד במחאה על המעצרים, או להמשיך לפעול מתוך המערכת בניסיון לבלום צעדי אכיפה נוספים ולקדם פתרון כולל. וההכרעה הברורה שניתנה הייתה להישאר ולהיאבק בכל הכלים שבידנו.

מדוע ש"ס לא נקטה בצעדים חריפים כמו השבתת המדינה ושבירת כל הכלים? מדוע לא יצאה להפגנות זעם ברחובות, כפי שעושים חוגים אחרים, המבטאים את כאבם ויוצאים לזעוק?

הכאב והזעם אינם שייכים לחוג אחד. הם קיימים אצל כולנו. כשבני ישיבות נעצרים, כשהורים נחרדים מכל טלפון, כשמשפחות אברכים נפגעות מגזירות

וכשעולם התורה נתון תחת מתקפה, טבעי שמתעורר הרצון לזעוק, לצאת לרחובות ולשבור את הכלים.

אבל כאב אינו נמדד רק בצעקות ובחסימות כבישים, אלא גם במענה אישי ומיידי לכל בחור שנעצר, בליווי משפטי, בביקורים בבתי המעצר ובעמידה לצד משפחתו. בתחומים האלה ש"ס עשתה יותר מכל מפלגה אחרת.

הרצון למחות מובן, אבל "שבירת כלים" כשיטת פעולה חסרת כיסוי ובסיס, היא גישה ילדותית ומסוכנת שמעולם לא הוכיחה את עצמה. האם שריפת רחובות תעניק לבן ישיבה אחד מעמד חוקי? האם התנגשות עם כל מוסדות המדינה תמנע את המעצר הבא?

מאז קום המדינה, היהדות החרדית אמונה אך ורק על דרכי המאבק שבהם פועלים להציל ככל שניתן מן הארי ומן הדוב. הנציגים הם השליחים לפעול ולהשיג מה שאפשר ולשם כך הוקמו המפלגות החרדיות בהוראת מרן ורבנן זיע"א מקדמת דנא. זו הייתה הדרך שהנחיל והשריש מרן רבינו עובדיה יוסף זיע"א לנציגי הציבור בממשלה, בכנסת וברשויות המקומיות, וכך בנתה ש"ס את עולם התורה העצום שפרח כאן בארבעים השנים האחרונות.

במערכה ציבורית חשובה שכזו, לא די להיות צודק. צריך לדעת כיצד להיאבק, לשמור על הקיים ולהגיע לתוצאה. יש הבדל עצום בין מאבק נחוש על עקרונות לבין התפרצות שעלולה לשרוף גם את הבית שעליו מבקשים להגן. זו משמעותה של דעת תורה מפי חכמי וגדולי הדור, עיני העדה: לנהל את המערכה בזהירות, באחריות, בעקביות ובנחישות. להיאבק בכל הזירות ולמצות כל אפשרות חוקית וציבורית, תוך שמירה על עולם התורה ועל מוסדותיו.

אם בג"ץ והיועמ"שית מכריעים הכול, לשם מה להתאמץ ולנצח בבחירות? גם אם ש"ס תתחזק ותשתתף בממשלה הבאה, האם לא יפסלו שוב כל הסדר שתביא למען בני הישיבות?

על פי הנחיית מועצת חכמי התורה, ש"ס הודיעה במפורש: לא ניכנס לממשלה ולא נאפשר להקים ממשלה בלי לפתור תחילה את הסדרת מעמדם של לומדי התורה. גם מרן הראש"ל הגר"י יוסף שליט"א הבהיר זאת בכינוסים שבהם השתתף.

לצד זאת, בקדנציה הבאה צפויים הכרעות דרמטיות במערכת המשפט: בשל

סיום תקופות הכהונה, צפויים להתמנות לא פחות משמונה שופטים לבית המשפט העליון! וכן יועץ משפטי לממשלה ופרקליט מדינה. במקביל, החוק לפיצול תפקיד היועץ המשפטי לממשלה כבר עבר בקריאה ראשונה. פיצול הייעוץ מתפקיד התביעה יעניק לממשלה מרחב פעולה רחב יותר.

מדובר באותה מכונה משומנת וממומנת של מחאת קפלן: אותו כסף ששימש למסע נגד "חוק ההשתמטות" מימן גם את המסע שהציג אותו בציבור החרדי כ"חוק שמד".

אלו מינויים והכרעות שישפיעו באופן דרמטי על דמות המדינה ועל היחסים בין הכנסת, הממשלה ומערכת המשפט. אם נהיה חזקים, נוכל להשפיע על זהות השופטים שכידוע הם מחוללי הרדיפה הגדולים כנגד עולם התורה, וכך נוכל להביא חוק שיסדיר את מעמדם של בני הישיבות. אם חלילה נימנע מהצבעה, נשאיר את ההכרעות האלה בידי השמאל, וזו תהיה בכיה לדורות.

מעבר לכך, זקן מועצת חכמי התורה, מרן הגר"מ מאיה שליט"א הכריז נחרצות, כי לנוכח המעצרים וביזוי תלמידי החכמים, ההשתתפות בבחירות היא בבחינת מחאה על כבוד התורה. זו חובת מחאה שמוטלת על כולנו, ולצידה התחייבות ברורה: הסדרת מעמדם של בני הישיבות כתנאי להקמת הממשלה.

בתקופה האחרונה ראינו מודעות וחוברות רבות הטוענות שש"ס מנסה לחולל "שמד" בבני הישיבות הספרדיות. מי עומד מאחורי הפרסומים הללו?

מדובר באותה מכונה משומנת וממומנת של מחאת קפלן: אותו כסף ששימש למסע נגד "חוק ההשתמטות" מימן גם את המסע שהציג אותו בציבור החרדי כ"חוק שמד". המטרה הייתה, מחד, לסכל את הסדרת מעמדם של בני הישיבות ומצד שני, להטיל דופי בנציגי ש"ס.

למרבה הצער, נמצאו משתפי פעולה מתוך מחננו - מיעוט שולי שאיבד את מחסומי הבושה ויראת השמיים ופעל תמורת כסף, כשהכול עטוף כביכול בכוונות "לשם שמיים". כך הופצו מודעות וחוברות בלשון ישיבתית ובמעטפת של "השקפת התורה", המציגות את נציגי הציבור כרשעים המבקשים להחריב את עולם התורה.

כדי להעצים את הבלבול ולעורר מרד בהנהגה הרוחנית, נשלחו אנשים מתוכנו להקליט רבנים בחשאי, להוציא את דבריהם מהקשרם ולהעבירם לכלי תקשורת העונים את עולם התורה. כך מחרחרים ריב ומדון, מחללים את כבוד התורה ושופכים את דמם של אנשים, בעוד המכים בסתר נותרים באפלה, בלי שם ובלי אחריות. אבל סופה של האמת להתגלות. לרב אריה דרעי הגיע אדם שסיפר לו כי חברו הקליט רבנים וקיבל בשכרו, אלף שקל לכל שנייה שבה דיברו על דרעי או על ש"ס. "אם אביא עשרים שניות, אקבל אלף שקל. אני אברך מרוד", אמר המקליט. כך מנצלים את אמונו של גדול בישראל, תופסים אותו במדרגות או במקום אחר ומוציאים ממנו משפט - והכול כביכול להגנת עולם התורה.

חברו, הקליט רבנים וקיבל בשכרו, אלף שקל לכל שנייה שבה דיברו על דרעי או על ש"ס. "אם אביא עשרים שניות, אקבל עשרים אלף שקל".

הפרסומים לצערנו, חדרו לתוככי הישיבות דרך הקווים והתקשורת, ואף ילדים בתלמודי התורה נחשפו לפשקווילים המופצים בכמויות עצומות. בחורי ישיבות קיבלו חוברות המציגות את הנציגים כמי שמבקשים לקחת אותם ל"שמד" בצבא. מי שיודע לקרוא בין השורות ורואה את הכסף העצום שנשפך כאן, מבין שזהו מסע תעמולה זדוני לקעקוע הנהגתם של גדולי הדור - ודוחה אותו בשאט נפש.

מדוע ש"ס ממשיכה לתמוך בנתניהו ובגוש הימין, שבמשמרתם ספגנו את הגזירות הקשות ביותר? מדוע שלא תצטרף לגוש השני, תקבל ממנו את צורכי עולם התורה ותדאג ל"יבנה וחכמיה"?

זו שאלה אמיתית וכבדת משקל, וההכרעה בה מסורה לחכמי וגדולי ישראל. אם מבקשים לדאוג ל"יבנה וחכמיה", הרי חכמיה הם שצריכים להכריע כיצד לעשות זאת.

צריך להבין, התמיכה בנתניהו אינה נובעת מזהותו האישית של המנהיג, אלא מהשותפות עם המחנה האמוני - המפלגות המייצגות את הציבור המאמין בישראל. מצען אינו מבקש לעקור את התורה, השבת ומסורת הנישואין והגירושין, או להפוך את ישראל למדינת כל אזרחיה. השאלה אינה רק אם

המנהיג דתי או חילוני, אלא מהי תפיסתו, מהו מצעו ואיזה ציבור הוא מייצג. נתניהו נבחר להנהיג את הליכוד וזוכה לתמיכה רחבה במפלגתו. לאורך השנים הוא היה שותף טוב לש"ס, והוא בעל ניסיון רב. לכן הוא המועמד שעליו ש"ס תמליץ לראשות הממשלה. אשר לשותפות עם השמאל, אסור לשכוח את המחיר הכבד לטווח הארוך. ממשלה כזאת תמנה שופטים לבית המשפט העליון, יועץ משפטי לממשלה ובכירים נוספים. אלו מינויים שיקבעו עובדות לשנים ארוכות ועלולים להיות בכייה לדורות.

ממשלה כזאת עשויה אולי להזדקק לחרדים בתחילת דרכה, אך לאחר שתבסס את כוחה תפעל לקידום תפיסתה החילונית. השותפות תגיע לעימות סביב שבת וענייני דת, גם אם בתחילתה יושגו הסכמות. ראינו את המשבר סביב העברת המשחן בשבת בממשלת אהוד ברק, ואת סוגיית החמץ שהייתה מן הסוגיות שהובילו להתפרקות ממשלת בנט. לכן נדרשת שקילה של כל הצדדים. רק לחכמי וגדולי ישראל נתונה ההכרעה, בעיניים הצופות למרחוק ומתוך דעת תורה צרופה.

מדוע המערכה הזו גורלית? הרי הגרוע ביותר כבר קרה: פגעו באברכים ובבני הישיבות, וכולם חוששים ממעצר. מה כבר יכול להיות גרוע יותר?

המצב הנוכחי קשה וכואב, אבל כל מה שחווינו עד כה הוא רק הקדימון למה שהם מתכננים לעשות: מסע כולל לפירוק עולם התורה רח"ל, פגיעה אנושה בציבור החרדי וברשתות החינוך שלו, ומחיקת הזהות היהודית של המדינה.

היעד של השמאל הוא להשיג 60 מנדטים נגד נתניהו, כולל המפלגות הערביות. לבנט ולליברמן לא יהיה היסוס להקים ממשלה כזאת. ההערכה היא שהפסד יביא לפרישת נתניהו ולמהומה בליכוד, שתאפשר למשחן חמישה או שישה ח"כים לקואליציה החדשה, תמורת תפקידי שרים ובטענה שהם מצילים את המדינה מהתלות בערבים. לאחר ביסוס שלטונם יחל מסע להשתלטות על מוקדי הכוח: מינוי שופטים שיבטיחו את שליטת השמאל בבית המשפט העליון לשנים ארוכות, הארכת כהונת היועמ"שית ופגיעה בכלי תקשורת ימניים בעילות של הסתה והמרדה.

ואז יגיע תור הציבור החרדי. חוק הגיוס המדובר יושלך לפח ובמקומו יבוא חוק גיוס גורף ומסוכן לכל בני הישיבות, תוך איום על כלל עולם התורה. חנק תקציבי יביא לקריסת ישיבות, שוטרים צבאיים ייכנסו לגרור בחורים למעצר,

והמחאות ידוכאו בכוח מופרז. מי שסבור שמראות כאלה אינם אפשריים, מוזמן להיזכר בפינוי גוש קטיף ובפרעות פינוי עמונה. הפגיעה לא תיעצר בסבסוד המעונות וב"דירה בהנחה". אברכים ובני ישיבות ייהפכו לאזרחים מסוג ג', תוך פגיעה בזכות ההצבעה ומבוגרי המוסדות החרדים תישלל האפשרות לעבוד בשירות המדינה ובשלטון המקומי. גם רשתות החינוך, צוותי ההוראה, תכנון הערים החרדיות, קליטת משפחות ברשויות, ההנחות בתחבורה, מסלולי התעסוקה ואירועי התרבות יהיו יעד לפגיעה ולביטול.

במקביל תיפתח מערכה על הזהות היהודית: סמכויות הרבנות הראשית יפורקו, חובת הנישואין כדת משה וישראל תבוטל ויקודם גיור רפורמי ממלכתי. ההפרדה בכותל תבוטל, התחבורה הציבורית בשבת תורחב וחוק שעות עבודה ומנוחה ישונה לטובת פתיחת עסקים ומרכזי קניות בשבת. המשרד לשירותי דת יופקד בידי חוגים רפורמים ו"ליברלים". המועצות הדתיות ייפגעו, תקציבי בתי הכנסת והמקוואות ומבחי ההסמכה לרבנות יבוטלו, ובתפקידי הרבנות יכהנו נשים וגברים רפורמים. מערך הכשרות ההלכתי יפורק ותקציבי ההילולות במירון, בנתיבות ובטבריה יבוטלו. אין מדובר בהפחדות בעלמא, אלא בתוכנית מגובשת במפלגות השמאל, שחלקים ממנה נאמרים בגלוי בידי בנט, ליברמן, גולן ואחרים. השאלה אינה רק כמה קשה היום, אלא מה יקרה אם הכוח יימסר למי שמבקשים להחרף את הפגיעה בתורה, בחינוך, בזכויות הציבור ובזהות היהודית של המדינה.

לכן חשיבותה של המערכה הזאת עצומה: השמאל מגיע הפעם עם רצון אדיר למחוק ולהרוס הכול. השאננות מסוכנת. האדישות הרסנית. כל קול חשוב כדי להציב מולו אגרוף ברזל ולבלום את מזימותיו.

בשנים האחרונות ש"ס הובילה עשרות מינויי רבני ערים ודיינים, אבל מה בעצם יוצא לאזרח הקטן מכל זה?

כולנו זוכרים כמה מרן רבנו עובדיה יוסף זצוק"ל נאבק ומסר את נפשו למנות רב בכל יישוב ובכל עיר, משום שידע את משמעותו הרוחנית של המינוי. רב עיר אמיתי, תלמיד חכם וירא שמיים ההולך בדרכו של מרן, אינו מתמנה לשם שררה או ג'וב, חלילה. הוא פועל יום-יום ומחולל מהפכה רוחנית בעירו.

בחודש אלול האחרון ראינו זאת בהוד השרון ובגדרה: רבנים שנכנסו לערים שאינן דתיות הביאו בתוך זמן קצר מאות בחורים לסליחות, לצד תפילות בימים הנוראים, שיעורי תורה ופעילות ענפה. כך נבנית מהפכה רוחנית, בהדרגה ובעקביות, ומתוכה יצמחו תלמודי תורה, בתי ספר לבנות ומוסדות נוספים. מינוי רב עיר מעניק לציבור כתובת תורנית ומחזק את החיים היהודיים בעיר.

המינויים כרוכים במאבקים קשים מול המערכת המשפטית, בכנסת ובזירות נוספות, כשעל כל משרה מתמודדים מועמדים רבים. ש"ס הייתה יכולה להימנע מהמאבק, היא אינה מרוויחה מכך פוליטית, אך היא מתעקשת עליו - משום שזו מורשתו של מרן וזו אחריותה.

מה אומרים לבן ישיבה או לאברך שעדיין לא השתכנע לצאת ולהצביע, ומרגיש שלא פעלו למענו מספיק?

צריך לדעת, הטענה "מה עשו בשבילי?" לקוחה מעולמן של המפלגות החילוניות ואינה הבסיס לדרכו של בן תורה. עלינו לחזור ליסוד שעליו גדלנו: ליהודי בן תורה וירא שמיים אין זכות בחירה - יש זכות הצבעה. "ועשית ככל אשר יורוך". נשמעים לדעת תורה גם כשלא מבינים הכול. זה היה יסוד מושרש בציבור החרדי, ויש המבקשים לערער אותו.

חכמי וגדולי הדור, הממשיכים את מסורת ההנהגה ואת דרכם של מרנן ורבנן מייסדי התנועה זצוק"ל, הורו כיצד לפעול. עבור בן תורה, זו התשובה היסודית. ההסברים על העשייה והמאבקים נועדו ליישב את הלב; הם אינם מחליפים את הוראת רבותינו. בל נשכח את התבטאות מרן החפץ חיים זצוק"ל במכתבו משנת תרפ"ט, שהאנרכיה ואי הציות לדעת תורה הינם תחילת דרכה של התנועה הרפורמית ה"י.

אילו כולנו היינו נשמעים להוראת גדולי ישראל, אפשר היה להפנות את משאבי ההסברה הפנימית להחזקת אברכים ולימוד תורה, ולהקדיש את ההסברה לציבור הרחב. אלא שבתוך המחנה מופצות טענות ברוח "מאי אהנו לן שלוחי דרבנן" - מה הם עשו בשבילנו - שנועדו לדכא, לפלג ולהחליש את כוחנו.

לכן על כל אב, רב ומגיד שיעור לשוב ולשנן: אנו נשמעים לגדולי ישראל ופועלים על פי הוראתם. על כך גדלנו, ועל כך נבנה עולמנו.

זו חובת השעה: "מי לה' אלי". מי שישמע את בת הקול הזאת, יניח בצד את חשבונותיו האישיים ויירתם למערכה, הוא שיזכה לסייעתא דשמיא ולנחת מילדי, שימשיכו גם הם בדרך התורה.

שקית השוקו של לפיד

מאת: אחד האברכים

להפתעתי, אני מוצא את עצמי בזמן האחרון עומד לא פעם מול אברכים צעירים ונבוכים, המתחבטים בשאלה אם לא הגיעה השעה שהם יעשו דין לעצמם.

כן, אני מדבר על הבחירות הגורליות שלפנינו.

אבל לפני שניגע בבחירות עצמן, אני רוצה לספר מעשה שבדידי הווה עובדא, ויש סיכוי שבעוד שלושה שבועות הוא יהיה גם בדיך...

כאברך צעיר למדתי בכולל חשוב בירושלים, יחד עם עוד כעשרים אברכים. המלגה שלנו לא הייתה גבוהה במיוחד: 2,000 ש"ח בחודש, לא כולל "דתות", כפי שנהוג לקרוא לתקציב שמגיע מהמדינה עבור כל אברך.

כאברך קצת חברמ'ן, ארגנתי רישום מסודר של אברכי הכולל לקבלת המלגה באופן מרוכז, באמצעות אחת העמותות הפועלות בנושא מול משרד החינוך.

לא אאריך בתיאור ההתרגשות והשמחה שהיו אוחזות באברכים בכל חודש, כשהייתי מביא את השיקים ומחלק אותם באופן אישי לכל אברך ואברך.

לעולם לא אשכח. הייתה זו תקופת הבחירות של שנת תשע"ג.

היה אצלנו אברך מסוים שהחליט לעשות דין לעצמו. הוא הגיע למסקנה שלא מתאימה לו ההתנהלות של הרבנים ושל המפלגות החרדיות וכו' וכו', ולכן החליט שהפעם אינו מצביע לתנועת ש"ס. וגם אם יצביע, כך אמר אז בשוויון נפש, תהיה זו הצבעת מחאה למפלגה קיקיונית, כזו שברור לו שלא תעבור את אחוז החסימה.

בסופו של דבר, לאחר אותן בחירות, יאיר לפיד התמנה לשר האוצר, ובתוך חודשים ספורים הצטמצם תקציב מלגת ה"דתות" מכ-900 ש"ח לכ-270 ש"ח בחודש. בקיצור, פגיעה בכיס של למעלה מ-600 ש"ח מדי חודש.

אין צורך לתאר את הקושי והצער שנגרמו לאברכים ולבני ביתם, שכל שקל היה חשוב ונחוץ עבורם.

התאפקתי שלא לסנוט באותו אברך ובעוד כמה חכמולוגים שהכרתי... וקעת אני מגיע לנקודה שלעולם לא אשכח.

אותה ממשלה נפלה לאחר כשנה וחצי, ולאחר הבחירות הבאות בשנת

תשע"ה נכנסו המפלגות החרדיות לממשלה, ותקציב מלגת ה"דתות" חזר לסכום שהיה לפני הקיצוצים בתקופת לפיד. נקל לשער את השמחה שניבטה מעיני האברכים כשחילקתי להם שוב את השיקים בסכום הגבוה והמקורי.

לפתע הבחנתי באחד האברכים הצדיקים והמתמידים בחבורה יוצא מדלת הכולל ומנהל שיחת טלפון במסדרון. יצאתי בעקבותיו לצורך עניין אחר, ומה ששמעתי גרם לי לדמוע. לא פחות מכך, הבנתי באותו רגע עד כמה החלטות פוליטיות עשויות להשפיע על חייהן של משפחות.

השיחה התנהלה בערך כך:

"שלום, מה נשמע? לא יכולתי להתאפק ולחכות עד סוף הכולל, ולכן התקשרתי כבר עכשיו. אני מבקש שתספרי לאלהיו הצדיק שלנו שבראש חודש הקרוב, בעוד שלושה ימים... אני אקנה לו שקית שוקו לכבוד ראש חודש!"

מה ששמעתי, ומה שהוא סיפר לי לאחר מכן, הכה בי כרעם. יש אברכים שהקיצוץ הזה אילץ אותם לחסוך גם במה שהיה מלכתחילה מתחת למינימום. כחלק מהידוק החגורה בעקבות גזירות לפיד, הם הוציאו מהחשבון החודשי אפילו את שקית השוקו של ראש חודש.

הוא סיפר לי על האכזבה של הילד, על הדמעות שלו. הוא סיפר לי גם על קניות נוספות, שלאחרים אולי נחשבות חיוניות ומובנות מאלהיו, אבל הוא נאלץ להימנע מהן. פשוט משום שגם את המינימום שהיה לו צמצמו.

מאז, בכל פעם שאני שומע ויכוח על תקציבי הכוללים ועל משמעותן של החלטות הממשלה, אני נזכר באותה שיחת טלפון במסדרון. אני נזכר באברך המתמיד, באשתו שהמתינה בבית, ובילד קטן אחד שכל כך רצה שקית שוקו לכבוד ראש חודש.

אז לפני שאתה חושב לעשות דין לעצמך, להישאר בבית או להצביע למי שעולם התורה אינו בראש מעייניו, תחשוב על שקית השוקו של אליהו בראש חודש...

זה יכול להיות אתה, אחיך, גיסך או האחיין שלך. ואולי פשוט אברך שאתה מעריך את תורתו, אבל לא תמיד מודע די הצורך לצערו ולקשיים שהוא מתמודד עמם...

